

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1970 r. (poz. 1).

TABELA PROCENTOWYCH NARZUTÓW DO WARTOŚCI MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH DLA SZACUNKOWEGO OBLICZANIA KOSZTÓW ROBOCIZNY

Lp.	Grupy materiałów budowlanych	Procentowy narzut od — do
1	betoniarskie i murarskie	45 — 65
2	blacharskie i dekarские	65 — 80
3	ciesielskie i stolarskie	65 — 80
4	instalacyjno-elektryczne	70 — 85
5	malarskie	85 — 100
6	szklarskie	30 — 40
7	ślusarskie	60 — 75
8	zduńskie	45 — 60
9	studniarskie	35 — 45
10	inne	40 — 60

2

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1970 r.

w sprawie stosowania ulg podatkowych z tytułu inwestycji dla rzemieślników i innych grup podatników.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1966 r. Nr 10, poz. 66), art. 6 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 29, poz. 246) oraz art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1 i z 1964 r. Nr 41, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Środkami trwałymi w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1966 r. Nr 10, poz. 66) oraz art. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 29, poz. 246) są maszyny i urządzenia techniczne, które w okresie użytkowania biorą udział w powtarzających się procesach gospodarczych lub im służą i których okres użytkowania ze względu na ich zwykłą przydatność techniczną przekracza pięć lat, a cena nabycia lub wytworzenia przekracza kwotę 1.000 zł.

2. Za środki trwałe w zakładach gastronomicznych i pensjonatach uważa się maszyny i urządzenia, których okres użytkowania ze względu na ich zwykłą przydatność przekracza 1 rok, a cena nabycia przekracza kwotę 1.000 zł, z tym że jeżeli chodzi o pierwsze wyposażenie nowo uruchamianych zakładów gastronomicznych w meble oraz pensjonatów w meble i pościel, to nie stanowi przeszkody do przyznania ulgi inwestycyjnej okoliczność, że koszt nabycia poszczególnego przedmiotu wchodzącego w skład umeblowania zakładu gastronomicznego oraz umeblowania i pościeli pensjonatu nie przekracza kwoty 1.000 zł.

§ 2. 1. Remontem kapitalnym jest naprawa, wymiana lub uzupełnienie uszkodzonych elementów budynku, maszyny albo urządzenia, wykonane w celu przywrócenia tym przedmiotom sprawności technicznej, zmniejszonej na skutek zużycia lub uszkodzenia w związku z ich eksploatacją, jeżeli koszt tego remontu wynosi:

1) ponad 1 do 70% wartości budynku w stanie nowym, nie mniej jednak niż 5.000 zł,

2) ponad 30% wartości maszyny, urządzenia lub samochodu w stanie nowym.

2. Nie uważa się za remonty kapitalne napraw, które w celu zachowania ciągłości użytkowej przedmiotu (środku trwałego) powinny być wykonywane bieżąco.

§ 3. 1. Na równi z nowymi maszynami i urządzeniami, o których mowa w art. 1 ustaw wymienionych w § 1 ust. 1, traktuje się używane maszyny i urządzenia nabyte przez podatnika od jednostki gospodarki społecznej oraz maszyny i urządzenia złożone z części używanych maszyn i urządzeń nabytych w tym celu przez podatnika od jednostki gospodarki społecznej.

2. Nabycie nowych maszyn i urządzeń powinno być stwierdzone dowodem zakupu od przedsiębiorstwa trudniącego się na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej produkcją, montażem lub sprzedażą nowych maszyn i urządzeń, a nabycie używanych maszyn i urządzeń albo ich części — dowodem zakupu od jednostki gospodarki społecznej.

3. Nabycie maszyny lub urządzenia na licytacji przeprowadzonej przez komornika skarbowego traktuje się na równi z nabyciem od jednostki gospodarki społecznej.

4. Nabycie używanych maszyn i urządzeń albo ich części za pośrednictwem rzemieślniczej spółdzielni zaopatrzenia i zbytu uprawnia do korzystania z ulg inwestycyjnych tylko w wypadku, gdy poprzednim ich właścicielem była jednostka gospodarki społecznej.

5. Nabycie maszyn i urządzeń albo ich części w przedsiębiorstwie sprzedaży komisowej nie uprawnia do korzystania z ulg inwestycyjnych.

6. Ulgi nie przysługują w razie stwierdzenia przez organ finansowy, że nabyte maszyny lub urządzenia nie zostały zainstalowane w zakładzie i nie biorą udziału w procesie produkcji lub w świadczeniu usług.

7. Za maszyny i urządzenia, o których mowa w art. 1 ustaw wymienionych w § 1 ust. 1, uważa się również maszyny i urządzenia, które mogą być wykorzystywane w procesie produkcji lub w świadczeniu usług bez potrzeby ich

zainstalowania; dotyczy to w szczególności maszyn i urządzeń zakładów rzemieślniczych branży budowlanej, jak dźwigi, betoniarki, mieszarki do zapraw i inny sprzęt budowlany.

8. Przepisy ustępów poprzedzających stosuje się odpowiednio do samochodów, jeżeli ich nabycie lub remont uprawnia do korzystania z ulgi.

9. Nakłady inwestycyjne na nabycie oraz remont maszyn i urządzeń mogą być ponoszone także sukcesywnie, z tym że wysokość nakładów na poszczególne inwestycje nie może być niższa od kwoty 1.000 zł; w tym wypadku ulgę stosuje się poczynając od roku podatkowego, w którym suma nakładów osiągnie kwotę uprawniającą do zastosowania ulgi.

§ 4. 1. U podatników opłacających podatki obrotowy, dochodowy i wyrównawczy w formie ryczałtu na podstawie:

- 1) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 września 1968 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od przychodów zakładów rzemieślniczych z tytułu świadczeń wykonywanych za pośrednictwem rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu (Dz. U. Nr 36, poz. 247),
- 2) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego od przychodów zakładów rzemieślniczych i przemysłowych z tytułu dostaw i usług na eksport oraz o charakterze antyimportowym (Dz. U. z 1966 r. Nr 54, poz. 326 i z 1968 r. Nr 39, poz. 279),

za równoznaczne z osiągnięciem dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym uważa się przekroczenie kwoty 882.000 zł obrotu przeliczeniowego; dla ustalenia kwoty obrotu przeliczeniowego przyjmuje się, że 100 zł obrotu osiągniętego z wymienionych niżej rodzajów świadczeń (symbolów) podlegających poszczególnym stawkom ryczałtu równa się następującym kwotom obrotu przeliczeniowego:

w odniesieniu do ryczałtu określonego w pkt 1		w odniesieniu do ryczałtu określonego w pkt 2	
rodzaj świadczenia (symbol)	kwota obrotu przeliczeniowego	rodzaj świadczenia (symbol)	kwota obrotu przeliczeniowego
A ¹	35	A/a	25
A	100	B/a	75
B	125	B/b	59
C	150	C/a	100
D	175	D/a	125
E	175	E/a	175
F	200	F/a	200
G	225		
H	250		

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do podatników, którzy nie zostali opodatkowani podatkiem wyrównawczym na zasadach ogólnych.

§ 5. 1. Osoby ubiegające się o ulgę inwestycyjną obowiązane są:

- 1) w terminie 14 dni od daty rozpoczęcia budowy, odbudowy lub rozbudowy budynków, nabycia maszyny (samochodu) lub urządzenia albo rozpoczęcia kapitalnego remontu zawiadomić o tym organ finansowy właściwy do wymiaru podatku dochodowego, opłaty za kartę podatkową lub ryczałtu,
- 2) w terminie miesięcznym od zakończenia inwestycji, o których mowa w pkt 1, złożyć odpowiedni wniosek

o przyznanie ulgi inwestycyjnej do organu finansowego wymienionego w tym punkcie. W wypadku określonym w § 3 ust. 9 termin miesięczny liczy się od dnia, w którym suma nakładów osiągnie kwotę uprawniającą do zastosowania ulgi.

2. Do wniosku o przyznanie ulgi inwestycyjnej z tytułu budowy, odbudowy, rozbudowy oraz kapitalnego remontu budynku należy dołączyć zaświadczenie właściwego do spraw budownictwa organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej stwierdzające, że budynek został odbudowany, rozbudowany lub wybudowany i nadaje się do użytkowania albo że został dokonany remont budynku — jeżeli chodzi o remont wymagający zezwolenia. Ponadto, jeżeli chodzi o ulgę inwestycyjną z tytułu wybudowania budynku podlegającego obowiązkowemu ubezpieczeniu, należy dołączyć dowód stwierdzający wysokość sumy ubezpieczenia tego budynku ustalonej przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń dla obowiązkowego ubezpieczenia budynków, a w razie odbudowy, rozbudowy oraz kapitalnego remontu budynku — zestawienie wydatków poniesionych w związku z inwestycją oraz oryginalne dowody (rachunki) stwierdzające ich wysokość.

3. Do wniosku o przyznanie ulgi inwestycyjnej z tytułu kapitalnego remontu maszyn (samochodów) lub urządzeń należy dołączyć zestawienie wydatków poniesionych w związku z inwestycją oraz oryginalne dowody (rachunki) stwierdzające wysokość poniesionych wydatków, a do wniosku o przyznanie ulgi z tytułu nabycia i zainstalowania maszyn (samochodów) lub urządzeń należy ponadto dołączyć dowód nabycia zawierający imię, nazwisko (firmę) i adres sprzedawcy i nabywcy, rodzaj sprzedanego przedmiotu, datę sprzedaży, cenę sprzedaży i datę całkowitego jej uiszczenia; jeżeli transakcja została dokonana z jednostką gospodarki nie uspołecznionej, należy również dołączyć oświadczenie sprzedawcy, że sprzedany przedmiot jest nowy.

4. We wniosku o przyznanie ulgi inwestycyjnej podatnik powinien oświadczyć, czy sam lub wspólnie z nim gospodarujący członek rodziny; którego dochody podlegają łącznemu opodatkowaniu podatkiem dochodowym, korzystał z kredytu udzielonego przez bank lub instytucję kredytową na sfinansowanie tych inwestycji. W razie otrzymania kredytu do wniosku należy dołączyć zaświadczenie właściwego banku lub instytucji kredytowej stwierdzające jego wysokość.

5. Organ finansowy wezwie podatnika do przedstawienia dodatkowych dowodów w terminie wyznaczonym, jeżeli uzna dołączone do wniosku dowody za niewystarczające.

6. Oryginalne dowody (rachunki), o których mowa w ust. 2 i 3, dołącza się do akt podatnika. Jeżeli podatnik dołączy również odpisy tych dowodów (rachunków), organ finansowy — na życzenie podatnika — poświadczy zgodność tych odpisów i zwróci odpisy podatnikowi z adnotacją na nich, że zostały wykorzystane przy rozpatrywaniu wniosku o ulgę inwestycyjną. Poświadczenia te zwalnia się od opłaty skarbowej.

7. Jeżeli organ finansowy ma wątpliwości, czy wysokość objętych rachunkami nakładów materiałów na budowę, odbudowę, rozbudowę lub kapitalny remont budynku odpowiada zużyciu materiałów w danym rodzaju robót albo czy cena fachowej robocizny odpowiada warunkom miejscowym, zasięga opinii organu do spraw budownictwa prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej.

§ 6. 1. Decyzję dotyczącą wniosku o przyznanie ulgi inwestycyjnej wydaje organ finansowy po upływie roku podatkowego, w którym inwestycja została zakończona.

2. Jeżeli nie ma wątpliwości, że podatnik nie osiągnie w danym roku dochodu podlegającego podatkowi wyrównawczemu i nie będzie innych przeszkód do przyznania ulgi inwestycyjnej, organ finansowy może — na wniosek po-

datnika złożony równocześnie z zawiadomieniem o zakończeniu inwestycji — odroczyć do czasu wydania decyzji płatność odpowiedniej kwoty podatku (dochodowego, ryczałtu, opłaty za kartę podatkową) przypadającego za okres od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została zakończona inwestycja.

§ 7. Przepisy rozporządzenia dotyczą również nakładów inwestycyjnych objętych ulgami na podstawie przepisów:

- 1) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1965 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiągniętych z nowo uruchamianych prywatnych zakładów gastronomicznych oraz ulg podatkowych dla prywatnych zakładów gastronomicznych z tytułu nakładów inwestycyjnych (Dz. U. z 1965 r. Nr 52, poz. 325 i z 1969 r. Nr 3, poz. 17),
- 2) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 1967 r. w sprawie obniżenia stawki podatku obrotowego dla prywatnych pensjonatów oraz w sprawie ulg podatkowych z tytułu nakładów inwestycyjnych dokonywanych w tych pensjonatach (Dz. U. Nr 6, poz. 74).

§ 8. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1960 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1960 r. Nr 37, poz. 216 i z 1966 r. Nr 10, poz. 65),
- 2) § 10 i § 11 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1965 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiągniętych z nowo uruchamianych prywatnych zakładów gastronomicznych oraz ulg podatkowych dla prywatnych zakładów gastronomicznych z tytułu nakładów inwestycyjnych (Dz. U. z 1965 r. Nr 52, poz. 325 i z 1969 r. Nr 3, poz. 17),
- 3) § 5 i § 6 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 1967 r. w sprawie obniżenia stawki podatku obrotowego dla prywatnych pensjonatów oraz w sprawie ulg podatkowych z tytułu nakładów inwestycyjnych dokonywanych w tych pensjonatach (Dz. U. Nr 16, poz. 74).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendota*

3

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 2 listopada 1970 r.

w sprawie przystąpienia Republiki Południowej Afryki do Konwencji dotyczącej kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 16 ustęp 1 Konwencji dotyczącej kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 34, poz. 284), został złożony przez Republikę Południowej Afryki Rządowi Holenderskiemu dnia 5 października 1970 r. dokument przystąpienia do powyższej konwencji.

Dokument ten zawiera zastrzeżenia przewidziane w artykułach 9, 10 i 12 konwencji.

Zgodnie z artykułem 16 ustęp 2 wymieniona konwencja wejdzie w życie w stosunku do Republiki Południowej Afryki dnia 4 grudnia 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

4

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 listopada 1970 r.

w sprawie ratyfikacji przez Panamę i Mauritius Konwencji (nr 19) Międzynarodowej Organizacji Pracy o traktowaniu pracowników obcych na równi z krajowymi w zakresie odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pracy, przyjętej w Genewie dnia 5 czerwca 1925 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 5 Konwencji (nr 19) Międzynarodowej Organizacji Pracy o traktowaniu pracowników obcych na równi z krajowymi w zakresie odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki przy pracy, przyjętej w Genewie dnia 5 czerwca 1925 r. na siódmej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. z 1928 r. Nr 63, poz. 576), Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zarejestrował dnia 19 czerwca 1970 r. ratyfikację tej konwencji przez Panamę.

Zgodnie z artykułem 6 powyższej konwencji weeszła ona w życie w stosunku do Panamy dnia 19 czerwca 1970 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, iż Mauritius stając się członkiem Międzynarodowej Organizacji Pracy uznał się nadal za związany postanowieniami powyższej konwencji, których stosowanie było uprzednio rozciągnięte na jego terytorium przez Wielką Brytanię. Ratyfikacja tej konwencji w imieniu Mauritiusa została zarejestrowana przez Dyrektora Generalnego Międzynarodowej Organizacji Pracy dnia 2 grudnia 1969 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*